

Sollerö prästgård

–tidigt trettital.

Just som jag på hemväg
kom runt vedbodknuten
började det snöa.

Stilla och högtidligt
kysste flingorna
det gammalrosa gruset

tills det ljusnade
och sa adjö
till Höstens tunga skor.

Jag stod still på gången.

Överväldigad jag sträckte
så med ens mot himlen armarna
och jag började att dansa
blundande och ljudlöst.

Sedan öppnade jag ögonen.
Då stod Far där på verandan.

Han drog upp sin svarta portmonnä
och tog fram en femöring.

Jag klev uppför trappan
och han lade slanten i min hand

som en tyst bekräftelse
på dagens storhet

Gumman

Med tesked åt hon
den tid som var kvar:

En solkatt på väggen
ett skratt ifrån skatan
en doft genom häggen
ett brum borti gatan

Hon smakade äntligen tillvarons under
De smälte på tungan som frysta sekunder

Svalan

Har du sett en svalas ansikte
på nära håll?
Det är så allvarsamt.
Under ögonbrynens
långa välvda bågar
glänser blicken
av en hemlig insikt.

Präst Kisti